

dering af den retorik, som vi bl.a. har hørt fra Islamisk Trossamfund, ikke så meget af den retorik, der foregår her i Danmark, men af den retorik, der er foregået på rundrejsen i Mellemøsten.

Er statsministeren ikke enig i, at en meget, meget stor del af eskaleringen af den her konflikt direkte kan henføres til, at Islamisk Trossamfund har haft deres egen agenda, har spredt bevisligt løgnagtige påstande om Danmark og om den danske statsminister i Mellemøsten, og at det i virkeligheden er det, som er årsagen til, at det her er eskaleret?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, vi i hvert fald kan konstatere, er, at en række herboende muslimske religiøse ledere foretog en rejse til Mellemøsten. Det, vi også kan konstatere, er, at i umiddelbar forlængelse af den rejse spredte der sig en masse misinformation i medierne i en række muslimske lande. Hvem der er årsag til det, ja, det er vel umuligt for mig i dag at sige, men vi kan bare konstatere, at der i hvert fald har været det forløb, og at sagen derefter begyndte at udvikle sig – efter at vi faktisk var af den klare opfattelse, at vi havde løst den hvad angår regeringerne i de pågældende lande. Men så tog religiøse ledere over, og så udviklede sagen sig. Det er i hvert fald, hvad vi kan konstatere.

Kl. 13.20

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil godt understrege, at jeg synes, at statsministeren langt, langt hen ad vejen har håndteret den her problematik og konflikt som en statsmand på en helt rigtig måde.

Derfor kunne jeg også godt tænke mig at vide: Når nu vi ved, at der bl.a. har været vist billeder, hvis oprindelse var fra en fransk kulinarisk konference, af en mand, der var klædt ud som en gris, og at det er blevet påstået, at det her har været et forsøg på at forhåne muslimer og islam i Danmark, er statsministeren så ikke enig med mig i, at det er rigtigt, at en sådan løgn i en så alvorlig konflikt må betragtes som et meget, meget klart forsøg på at eskalere konflikten til Danmarks og den danske statsministers skade?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Altså, jeg er enig i, at der har været spredt en masse misinformation, hvor det omtalte billede i hvert fald er en del af det, som samlet har bidraget til at hidse gemytterne op. Det har i hvert fald været den oprindelige anledning til, at der

er kommet uroligheder. At disse uroligheder så siden er blevet udnyttet af ekstremistiske kræfter i de muslimske lande til at forfølge deres egen dagsorden og derved er blæst yderligere op, er så kun et supplerende element.

Så der er mange ting, der har bidraget. Og vi må sige, at begivenhederne efterhånden har udviklet sig langt forbi det, der var det oprindelige udgangspunkt, nemlig 12 tegninger. Uanset hvad man måtte mene om 12 tegninger, kan det jo ikke berettige til, at man brænder ambassader af, brænder flag af, truer danske statsborgere.

Frank Aaen (EL):

Det sidste har vi jo gentagne gange erklæret os helt enige med statsministeren i, ingen tvivl om det, men nu er det jo altså sådan, at vi alligevel – på grund af pressens energiske arbejde – tilbage i oktober kan notere os, at der har været en række henvendelser til regeringen, hvor der blev gjort opmærksom på, at der var et problem, man gerne ville drøfte med den danske regering.

Det er jo det, man har ambassader og diplomater til, nemlig til at sørge for, at man tager drøftelser i tide, inden de udvikler sig til kriser, som det så skete efterfølgende. Og det er, synes jeg, meget utilfredsstillende, at statsministeren fastholder sin egen personlige tolkning af et brev fra den 12. oktober og ikke overhovedet går ind i, hvad der har været af efterfølgende henvendelser og opfordringer til den danske regering om at tage en debat i tide.

Derfor mit afsluttende spørgsmål: Når nu statsministeren ikke ville tage det møde, der blev bedt om for at diskutere de her problemer, før de udviklede sig til en krise, var der så dengang en overvejelse om, hvorvidt udenrigsministeren skulle tage mødet i stedet for?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne slå to ting fast. Når jeg for det første ikke fandt anledning til at holde et møde, så er det, fordi ytringsfriheden i Danmark er en helt afgørende bestanddel af et frit folkestyre. Den er ikke til forhandling. Og jeg ønsker ikke at give udseende af, at den er til forhandling, ved at tage et møde på baggrund af et fremsat ønske om at tage skridt over for bl.a. en avis efter det, der hedder landets lov.

Landets lov her i landet er meget klar, nemlig at vi har ytringsfrihed under ansvar over for loven, og føler nogen, at loven er krænket, er det en sag for domstolene og ikke for statsministeren. Og det var det, jeg ønskede at understrege